

מ"ת 1174/05/15 - מדינת ישראל נגד ניקולא סעיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 1174-05-15 מדינת ישראל נ' סעיד (עציר)
תיק חיצוני: 2041/15

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מבקשת	מדינת ישראל
	באמצעות באת כוחה עו"ד גב' אפרת ברזני (פרקליטות מחוז חיפה - פלילי)
נגד	ניקולא סעיד (עציר)
משיב	באמצעות בא כוחו עו"ד חנא בולוס

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. כנגד המשיב הוגש, בתאריך 3.5.15, כתב אישום הכולל שני אישומים בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, סחר בסם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית (בהמשך תוקן כתב האישום אך בעניינים שאינם נוגעים לעובדות כתב האישום).

2. מדובר בחקירה שהינה חלק מ"מבצע סוכן", במסגרתו פעל בחודשים האחרונים סוכן משטרה (להלן: **הסוכן**) שרכש מיעדים משטריים שונים כלי נשק וסמים.

כתב האישום בענייננו נושא 2 אישומים, להלן תמציתם:

באישום הראשון, נטען כי בתאריך **1.10.14** שוחחו הסוכן והמשיב וסוכם כי המשיב ימכור לסוכן סם מסוג קוקאין בכמות של 50 גרם תמורת סך של 17,500 ₪. בתאריך **5.10.14**, במספר הזדמנויות, שוחחו המשיב והסוכן אודות עסקת הסם. בשעה **17:30** או בסמוך לכך, שוחחו המשיב והסוכן בטלפון וקבעו להיפגש מאוחר יותר בכפר יאסיף לצורך ביצוע עסקת הסם. אציין, כי המשיב הינו תושב כפר יאסיף. בהמשך, המשיב קשר עם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **האחר**), למכור לסוכן את הסם.

ביום **5.10.14** בסביבות השעה **20:20** הגיע הסוכן סמוך למסעדת אבו אדהם חומוס בשוק כפר יאסיף, שם נפגש עם המשיב שהגיע למקום רכוב על קטנוע. הסוכן מסר למשיב סך של 17,500 ₪ תמורת הסם והמשיב

נסע מן המקום על הקטנוע. מספר דקות לאחר מכן, הגיע לשוק האחר כשהוא רכוב על קטנוע ומסר לסוכן שקית ובה סם מסוג קוקאין בכמות של 49.97 גרם נטו.

באישום השני, נטען כי בתאריך **13.11.14** שוחחו הסוכן והמשיב וסוכם כי המשיב ימכור לסוכן סם מסוג קוקאין בכמות של 50 גרם תמורת סך של 17,500 ₪. בתאריך **13.11.14** שוחחו המשיב והסוכן בטלפון וקבעו להיפגש מאוחר יותר בכפר יאסיף לצורך ביצוע עסקת הסם. בשעה **20:00** או בסמוך לכך נפגשו הסוכן והמשיב, שהגיע למקום רכוב על טרקטורון, בשוק בכפר יאסיף. הסוכן מסר למשיב סך של 17,500 ₪ תמורת הסם והמשיב מסר לסוכן שקית ובה סם מסוג קוקאין בכמות של 50.56 גרם נטו.

3. ב"כ המשיב טען כי לא קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. משכך, אסקור בהרחבה יחסית את התשתית הראייתית.

4. המבקשת מבססת את עיקר טענותיה, מטבע הדברים, על הסוכן הסמוי - הודעותיו; הקלטות אודיו שתיעדו את ביצוע העבירות (וזיהוי הקולות באותן השיחות על ידי הסוכן); האזנות סתר ותמלולי שיחות פלאפון מקדמיות; וכן הקלטת וידאו המתעדת את העסקה נשוא האישום השני.

5. אפנה להודעתו של הסוכן מיום 5.10.14, שם מסר לעניין האישום הראשון כך (סימני הפיסוק מכאן ואילך בהחלטה זו, אינם במקור - י.ל.):

"...וביקשתי מנהג המונית לקחת אותי לכפר יאסיף לשוק. בכפר יאסיף, ליד מסעדת אבו אדהם חומוס. ושם אמור אני להיפגש עם סעיד ניקולא מכפר יאסיף שאותו אני מכיר מספר שנים מכפר יאסיף. ואז, בנסיעה במונית התקשרתי מס' פעמים ובפעם לפני העסקה בשעה 20:14 אמרתי לסעיד ניקולא שאני מגיע לשוק ליד החומוס של אבו אדהם. ואז אמר לי בסדר. הגיע סעיד רכוב על קטנוע לבוש עם קסדה ואמר לי כמה כסף יש, אמרתי לו 17,500, אמר - יש פה 17,500, לא ספר את הכסף סעיד ניקולא ואמר תמתין לי פה. ואז נסע ואחרי מס' דקות הגיע רכוב על קטנוע בחור בשם אדהם חורי שאני מכיר מס' שנים מכפרי יאסיף ומסר לי שקית ניילון ירוקה עטופה בנייר טואלאט ובתוך שקית הניילון הירוקה היה גוש לבן יצוק שהוא בעצם קוקאין שעבורם שילמתי במזומן לסעיד ניקולא בסך של 17,500 ₪ - 350 ₪ לגרם קוקאין. ואז הבחור ששמו אדהם מסר לי את הסמים כשאני מחוץ למונית ואדהם הגיע עם קטנוע בצבע שחור אחר, לא אותו קטנוע שהגיע איתו סעיד ניקולא, ואז הבחור - אדהם, לא אמר כלום, אני שאלתי את הבחור אם יש חומר, הבחור לא ענה לי ונסע. ואז התקשרתי בשעה 20:34 לניקולא סעיד מהמקום שקיבלתי את הסמים ומסרתי את הכסף לסעיד ואמרתי לו ששאלתי את הבחור על משהו והבחור אמר שיחזור אלי בתשובה ואמר לי סעיד אני אשמע ממנו ואחזור אליך בתשובה . . .". (ר' הודעת סוכן מיום 5.10.14, סומנה 2).

עוד אפנה להודעת הסוכן מיום 13.11.14, לעניין האישום השני, שם מסר כך:

"...ורפי (מפעיל הסוכן- י.ל.) במקום המפגש הורה לי להתקשר לסעיד ניקולא מכפר יאסיף ולומר לו שאני בדרך אליו. לזה קדמו שיחות מהיום לעסקה שלי עם סעיד ניקולא מכפר יאסיף. היום בשעה 13:42 חייגתי ולא היה מענה, ואז בשעה 13:43 חייגתי ואמרתי לסעיד ניקולא שאני בשעה 20:30 אני אהיה אצלו היום . . . כאשר הגעתי לכפר יאסיף התקשרתי שוב לסעיד ניקולא . . . ושאלתי אותו את סעיד איפה ניפגש - אמר כמו בפעם שעברה. הכוונה בפעם שעברה קניתי ממנו 50 גרם קוקאין בשרות המשטרה, ואז הגעתי לרחבת השוק ואמרתי לנהג המונית שיעצור. השיחה הייתה בשעה 20:22...ירדתי מהמונית והלכתי ברגל. בהמשך ראיתי את הטרקטורן של סעיד ניקולא שקנה - חדש בצבע שחור צהוב. וסעיד ניקולא רכב על הטרקטורן שלו וחבש קסדה, אך אני מכיר את סעיד המון שנים, אני בן הכפר שלו. ואז אמרתי לו מה העניינים . . . ואז מסרתי לסעיד את הכסף המשטרתי בחבילה אחת, סעיד לא ספר את הכסף ומסר לי את הסמים שהיו עטופים בנייר טואלט עם לבבות. ובתוך הנייר טואלט הייתה שקית ירוקה ובתוך השקית חומר גבישי מסוג קוקאין. סעיד אמר לי בשיחה, כי הוא רוצה גם לדבר איתי על משהו חשוב. ואז נפרדנו..." (סומנה 2 בקלסר נפרד).

בנוסף, אפנה לדו"ח השחזור אותו ביצע הסוכן בתאריך 22.4.15 (סומן פא').

תיק החקירה כולל פלטי תקשורת (שיחות + איכונים) שתיעדו את שיחותיו של הסוכן עם המשיב באופן התואם לשתואר על יד הסוכן בהודעותיו.

6. כאמור לעיל, הסוכן מסר כי הוא מכיר את המשיב שנים רבות. במילים אחרות, שניהם מאותו הכפר (יאסיף). הדבר אושר אף על ידי המשיב שסיפר כי מכיר את הסוכן מבית הספר. הסוכן זיהה את המשיב במסדר זיהוי כאותו אדם עמו בוצעה עסקת הסמים ומסר כך: **"ניקולא סעיד איתו סגרתי את העסקה והוא הגיע וקיבל ממני את הכסף 17,500 ₪..."** (ר' מסמכי מסדר זיהוי, סומנו מב' ו- מד'). אציין כי באחד מהמסמכים צוין כי הסוכן אינו מכיר את המשיב, אך הדבר הובהר בדו"ח מתקן (סומן מה') ובכל אופן, גם המשיב, כאמור לעיל אישר את ההיכרות בין השניים.

7. במהלך הפגישות בין הסוכן למשיב, נשא הסוכן על גופו מכשיר הקלטה והקליט בתיעוד אודיו (ביחס לאישום ראשון) ווידאו (ביחס לאישום השני) את שהתרחש. הקלטות אלה תומכת ומאששות את תיאורי הסוכן על שהתרחש במהלך המפגש.

להלן מס' קטעים מתמלולי השיחות:

לעניין האישום הראשון

· הקלטת השיחות בה תועדו שיחות מקדמיות לאישום הראשון (סומן כט'):

"סוכן: ...בשמונה להיות אצלך?"

משיב: דבר איתי, כאשר תגיע דבר איתי."

(הדבר תואם את שעת העסקה באישום הראשון).

· לעניין המפגש שתואר באישום הראשון, ניתן לשמוע את השניים משוחחים אודות נתונים מספריים (50 ו 17,500) באופן התואם את משקל הסם וכן את סכום התשלום ששולם עבורו כפי שמסר הסוכן בהודעתו (ר' בעמ' 3 לתמלול, סומן כח'): (ר' בעמ' 3 לתמלול, סומן כח'):

"הסוכן: ...יש עימך כאן חלק? ("פי מעק הון אסם?")

המשיב: לא...אתה כמה אתה רוצה?

הסוכן: 50 כרגיל

המשיב: 50, תיתן לי שבע עשרה וחצי ויבוא אליך... אני אשלח אותו אליך לבית

הסוכן: מה לבית, אני אחכה כאן. כמה יש כאן, שבע עשרה וחצי..."

· לאחר המפגש התקשר הסוכן למשיב ואמר לו כי שאל את האחר (שמסר בפועל את הסם) דבר מה והוא לא השיב לו (שם, בעמ' 7):

"הסוכן: הנה אני הלכתי, רק אני שאלתי אותו על משהו למטה, אתה מבין?

המשיב: אהה?

הסוכן: כאשר הוא יבוא אליך אתה תשאל אותו מה אני שאלתי אותו ותגיד לי כן או לא, בסדר?"

לעניין האישום השני

בסרטון הוידאו שתיעד את העסקה השנייה, הגם שלא ניתן לזהות את המשיב בשל איכות הצילום וכן בשל העובדה כי המשיב חבש קסדה, הסרטון מחזק את תיאוריו של הסוכן. ניתן לראות כי אכן בוצעה כי בוצעה עסקה בה הסוכן מסר סכום כסף, ואותו סכום כסף לא נספר על ידי המשיב (כפי שמסר הסוכן בהודעתו). עוד ניתן לראות כי מוכר הסמים הגיע רכוב על טרקטורון. אעיר, כי בחקירתו של המשיב הוא אישר כי יש ברשותו טרקטורון (הודעת המשיב מיום 27.4.15, סומנה 11ה).

8. עוד אפנה להאזנות הסתר אשר בוצעו על מספרי הטלפון השונים בהם עשה המשיב שימוש.

בטרם אפנה לשיחות אציין כי מספרי הטלפון שיוחסו למשיב בהאזנות הסתר נקשרו על ידי עדים שונים (ר' הודעתו של הזימה אמג'ד מיום 20.4.15 שורה 39; הודעת תאמר פרח מיום 21.4.15 שורות 90-92, הודעת שמעון וחניש מיום 21.4.15 שורות 13-14 - ההודעות סומנו 13, 6 א ו 24).

זאת ועוד, בחלק מהשיחות מוזכר המשיב בשמו. כך, בשיחה מס' 1113.

בתיק החקירה אף מצוי פלט של דף פייסבוק המתעד מודעה שפורסמה על ידי המשיב ושם מצוין מספר הטלפון שאליו האזינו (ר' המסמך שצורף להודעתו של אמג'ד הזימה מיום 20.4.15, סומנה 13).

ולגופו של עניין- מהאזנות הסתר עולות שיחות של המשיב עם אנשים שונים בהן הוא מביע את חששו וחשדותיו כי הסוכן (המכונה "בוני") משמש כסוכן סמוי.

עוד ניתן להסיק מאותן שיחות כי המשיב התקשר עם הסוכן פעמיים לביצוע עסקאות שונות.

להלן מס' אמרות שונות של המשיב אודות הסוכן:

בשיחה מיום 7.12.14 (מס' 814 בשעה 11:52):

"המשיב: ...זאת מהכפר שלנו. שסיפרתי עליה לחבר שלנו מהירקות.

הגבר: אה, אני לא יודע, אחי. וואלה לא יודע.

המשיב: מה לא יודע? לאט לאט, לאט לאט, כי אני נבהל. מבין אני מדבר איתך בתור חבר, אני הלכתי ונפגשתי איתה...נפגשתי איתה פעמיים ודפקתי אותה כבר...מבין אותי? וישבתי איתה...אתה יודע מי האנשים שלה. אמרתי להם כך וכך, תעזבו אותנו ממנה, הבחורה הזאת שרמוטה ומזדיינת עם כולם...'אמר לי'...הבחורה הזאת- אני אחראי עליה ותשמור עליה' ובהסתמך על המילה של החברים שלה יצאנו איתה...אתה מבין מה הכוונה שלי.

[...]

"המשיב: אני מדבר איתך ומפחד...אני מניאק אם אני משקר לך, ואני ואתה חופשי, אני מדבר ואני מפחד כי אני הולך 8-10 על זה..."

ואם בשיחה לעיל הדברים יכולים להיות בעלי יותר ממשמעות אחת (הגם ש 8-10 מתקשר, על פני הדברים, לשנות מאסר), הרי השיחה הבאה מפיגה את הערפל ואת כפלי המשמעות.

מדובר בשיחה מיום 9.12.14 (מס' 1113, בשעה 12:19):

"המשיב: מה דעתך על בוני הזה?

הגבר: לא יודע. מה יש לו?

המשיב: כך וכך, כל העולם אומר שהוא מנפח ורוצה לשבור את העולם."

באותה שיחה שאל המשיב את הגבר אם (הסוכן, ככל הנראה) היה בפרעם והגבר משיב בחיוב. כאשר שאל המשיב אצל מי היה הסוכן בפרעם, השיב לו האחר: **"השאם, השאם. אבו סעלוק"**.

אעיר, כי הישאם אבו סעלוק אכן היה מעורב (כנאשם) באותו "מבצע סוכן" והוגש (גם) כנגדו כתב אישום באותה פרשה כוללת (ת.פ. 975-05-15; מ"ת 999-05-15). מכאן, עולה על פני הדברים כי השניים אכן שוחחו אודות הסוכן.

בשיחה מיום 11.12.14 (מס' 1468, בשעה 11:01):

"המשיב: אני דוד יש לי בעיה גדולה שאלוהים יעזור.

גבר: מה יש דוד.

המשיב: עם מישהו שהולך להתפוצץ.

גבר: מה הוא יפוצץ?

המשיב: כמו בפעם שעברה... אבל זה יותר קשה, הוא מסוגל לתת מכה חזקה, לא בטלפון."

הקשר סביר של הדברים הוא עברו הפלילי של המשיב והעובדה כי בשנת 2012 הורשע בתיק סוכן, במסגרתו מכר סמים לסוכן משטרתי (ת.פ. מחוזי חיפה 13097-04-12).

ובשיחה מיום 11.12.14 (שיחה מס' 1513, בשעה 15:04) משוחחים המשיב והגבר אודות "הפוזל" ואף מציינים שמדובר ב"בוני" (הסוכן):

"המשיב: זה מכפר יאסיף, זה מהכפר שלנו הפוזל מי פוזל חוץ ממנו.

גבר: בוני?

המשיב: כן.

גבר: מה יש לו?

המשיב: אומרים שהוא לא בסדר.

גבר: מה יש לו?

המשיב: סמוי."

במקרה דנן מדובר בדברים ברורים. אם לא די בכך - אפנה לכך כי בחקירותיו במשטרה, כאשר התבקש המשיב לתאר את מראהו של הסוכן, תיאר אותו כפוזל (ר' הודעת המשיב מיום 19.4.15, סומנה 11, ש' 270-271).

9. גרסת המשיב - המשיב מסר כי הוא מכיר את הסוכן מבית הספר וכי הקשר היחידי שהיה ביניהם לאחרונה היה על רקע חוב כספי של הסוכן כלפיו, וזאת לאחר שהמשיב מכר לסוכן רכב. המשיב מסר כי אינו זוכר היכן היה ביום 5.10.15 (יום ביצוע העסקה הראשונה) והכחיש כי דיבר עם הסוכן על עסקת סמים. המשיב מסר בחקירותיו וכן בעימות שנערך בינו לבין הסוכן, כי הסוכן משקר ורוצה לנקום בו. כאשר הושמעו למשיב ההקלטות האודיו והוידאו המתעדות את העסקאות טען כי אינו מזהה את עצמו וכי אין מדובר בקולו. לגבי תאריך 13.11.14 (יום ביצוע העסקה השנייה), מסר כי אינו זוכר תאריכים, אך הודה כי נפגש עם הסוכן וזאת אך ורק בענייני הכספים אותם הסוכן חייב לו, לשיטתו. כמו כן מסר, כי הוא אינו מזהה את קולו בהאזנות הסתר (ר' הודעה מיום 20.4.15, סומנה 11א; וכן הודעת המשיב מיום 21.4.15, במהלכה בוצע העימות בין המשיב לסוכן, סומנה 11ג).

10. הסוכן הכחיש את טענותיו לעיל של המשיב (לעניין מכירת רכב וכו'). עוד התייחס הסוכן לטענה נוספת שהעלה המשיב (כי הסוכן נוקם בו משום שלמשיב הייתה מערכת יחסים עם אשתו של הסוכן) וטען כי מדובר בטענה שקרית (ר' הודעת סוכן מיום 20.4.15, סומנה 17).

11. טענתו העיקרית של ב"כ המשיב, ביחס לאישום הראשון, הייתה כי "האחר" המתואר בכתב האישום הינו אדם בשם אדהם ח'ורי (וזאת על פי זיהוי שמסר הסוכן) וכי לא ניתן לקשור את אותו אדהם ח'ורי למשיב בהקשר של עבירות סמים. במילים אחרות, אין פלטים או האזנות שיוכיחו את הקשר בין המשיב לאדהם באופן שיהיה תואם את שתי העסקאות.

עוד נטען, אי הגשת כתב האישום כנגד אדהם ח'ורי (שנחקר במסגרת פרשה זו) וציון זהותו כ"אחר" בלבד בכתב האישום, מצביעה על כך ש(אף) המאשימה אינה מאמינה לדברי הסוכן.

ביחס לאישום השני, טענתו העיקרית של ב"כ המשיב הייתה לעניין זיהוי המשיב בקלטת הוידאו המתעדת את העסקה. לטענת ב"כ המשיב, כל שניתן לראות בקלטת הוידאו שתיעדה את העסקה השניה הוא אדם עם קסדה לראשו, מגיע על טרקטורון, מקבל סכום כסף מהסוכן ומוסר לסוכן מצית.

12. באשר לטענה הנוגעת לאישום הראשון ולהחלטת המבקשת שלא להגיש כנגד אדהם ח'ורי כתב אישום, עולה, על פני הדברים, כי הדבר היה נגזרת של המצע הראייתי הלכאורי כנגדו. זאת ועוד, ב"כ המשיב הפנה לאי מציאת קשרים (תקשורת, האזנות) בין השניים וזה ככל הנראה אחד ההסברים האפשריים לאי הגשת כתב האישום כנגד חורי. אבהיר כי אי מציאת הקשרים בין השניים אינה יכולה להוביל למסקנה כי לא היו קשרים (טלפוניים או פנים אל פנים) שכאלה אלא - כאמור, כי לא נמצאו ראיות לכך, וההבדל ברור. בכל אופן, אנו עוסקים ב"יש" - כנגד המשיב, ולא ב"אין" כנגד ח'ורי. מדיניות המבקשת להגיש כתב אישום רק כאשר יש חיזוקים ממשיים כנגד חשוד הינה גישה ראויה.

באשר לטענה הנוגעת לאישום השני אציין, כי מתיעוד הוידאו ניתן לראות בבירור כי לסוכן נמסרת שקית בעלת תוכן הנחזה כסם (ובדומה לצילומים המתעדים את הסם שנתפס). כמו כן, הגם שאכן לא ניתן לראות את פניו של המשיב בוודאות, קיימות ראיות חיצוניות המחזקות את העובדה כי מדובר בלא אחר מאשר המשיב: הזיהוי שביצע הסוכן על סמך היכרות רבת שנים עם המשיב; העובדה כי המשיב הגיע רכוב על טרקטורון - מדובר בכלי רכב שאינו בשימוש נפוץ והמשיב אף הודה שעשה שימוש בכלי שכזה; ובעיקר - וזה הדבר החשוב - הקשרם הכולל של הדברים והשתלבות המפגש עם רוכב הטרקטורון, שיחות הטלפון של הסוכן והמשיב וקביעת אותו מפגש.

13. משכך, קיימות די והותר ראיות לכאורה בעניינו של המשיב - זיהוי על ידי הסוכן; תיעודי השיחות והמפגש; האזנות הסתר ומחקרי התקשורת - כל אלו מוליכות למסקנה כי קיים סיכוי סביר כי הוא יורשע בעבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי.

אפנה לכך כי מבחינה עיונית, עדותו של הסוכן אינה דורשת תוספת ראייתית כלשהי (ור' בנדון קדמי, על הראיות, מהדורת 2009, עמ' 481) ועדותו הינה כדין עדות כל עד "רגיל" אחר. יחד עם זאת, המבקשת אינה נוהגת - ובצדק - לבסס את כתבי האישום בתיקי סוכן רק על עדותו של הסוכן וגם במקרה דנן קיימים חיזוקים רבים לעדותו, עליהם עמדנו.

יש לזכור, כי בשלב זה לא נקבעת חפותו או אשמתו של הנאשם, אלא יש לבחון חומר ראיתי גולמי שטרם עבר את העיבוד של ההליך הפלילי בכלל, ואת החקירה הנגדית בפרט. מדובר בראיות לכאורה, ויש לקבוע אם טמון בהן פוטנציאל ראיתי, אשר יצא מהכוח אל הפועל בעתיד, בסיום ההליך השיפוטי. בשלב זה, של מעצר עד תום ההליכים, יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה בסיום המשפט, בהתבסס על חומר החקירה כולו, לרבות זה התומך בעמדתו של הנאשם. כמו כן, בחינתו של חומר החקירה הקיים בשלב המעצר אינה כוללת את בחינת מהימנותם של העדים (פרט למקרים נדירים בהם חוסר המהימנות הינו גלוי על פני הדברים). מקומה של בחינת המהימנות הוא בהליך העיקרי ולא בהליך הביניים של המעצר. נקבע כי על בית המשפט לבדוק את התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני. (ור' בנדון את בש"פ 8087/95, זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133; וכן, לדוגמה, בש"פ 6458/08, פלוני נ')

מ"י, 31.7.08; בש"פ 10349/09, מ"י נ' פלוני, 4.1.10).

14. על רקע האמור לעיל, נפנה לבחינת עילות המעצר בעניינו של המשיב וכן לאפשרות שחרורו לחלופה.

15. אין חולק אודות קיומן של עילות מעצר. מעבר לקיומן כעילות סטטוטוריות, עולה בבירור מסוכנותו של המשיב, בעיקר לנוכח הראיות המצביעות על נגישותו לגורמים שונים שיכולים לספק סמים וכן מצביעות אודות רצונו ויכולתו לסחור בסמים ולהפעיל אחרים לשם כך.

נקבע לא פעם כי מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק במקרים שכאלה שחרור מן המעצר (בש"פ 4305/09 גאנץ' חרבאוי נ' מ"י, 25.5.09).

ובבש"פ 3740/11 אל עליאן נ' מ"י, 24.5.11 צוין כי:

"בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי במקרה זה קמה עילת מעצר, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, בעוד בא-כוח העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה בנסיבות. בית משפט זה עמד לא פעם על המסוכנות הרבה הנשקפת ממי שסוחרים בסמים. על מסוכנות עבירות אלה עמדה חברתי, השופטת ע' ארבל בצינה:

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 11.5.2011).

הנה כי כן כבר נפסק בעבר כי רק במקרים נדירים ישוחררו מי שעוסקים בסחר כאמור - לחלופת מעצר . . ."

זאת ועוד, הפסיקה עמדה לא פעם על הקושי ליתן אמון במי שסחרו בסמים וכן הודגש כי הדבר יכול להיעשות גם אם אותם נאשמים יורחקו ממקום מגוריהם.

"על רקע מסוכנות זו, לא ישוחררו, ברגיל, המעורבים בעבירות סמים שלא לשימוש עצמי לחלופת מעצר, שכן קיים קושי ליתן אמון במי שהפיצו את בשורת הסמים בעבור בצע כסף, כי לא ישובו לעיסוקם זה, אם רק יתאפשר להם, ואפילו הם יורחקו ממקום משכנם הקבוע ויוטלו עליהם תנאים מגבילים. . . . למותר לציין כי מלשון החוק ומהדין הנוהג עולה שדברים אלה תקפים לא רק לגבי נאשמים בעבירת סחר בסמים, שאינה מיוחסת לעורר שבפני, כי אם לגבי נאשמים בכל העבירות הנוגעות לסמים שלא למטרת שימוש עצמי, לרבות עבירה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי המיוחסת לעורר דין. . . ." (ההדגשה אינה במקור - י.ל.) בש"פ 8711/11 כתריאל נ' מ"י, 4.12.11.

וכן ר' בנדון האמור בבש"פ 3064/15 מאירוב נ' מ"י, 12.5.15.

16. יחד עם זאת, יש לזכור כי עבירת סמים אינה שונה במהותה מכל עבירה חמורה אחרת. היינו, גם כשמתיקיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר חובה על בית המשפט לבחון באם קיימת חלופה המבטיחה את תכלית המעצר.

"חובה היא לשקול בכל מקרה וגם בעבירות חמורות, חלופת מעצר, והשאלה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הראשונה. עליה לבדוק אם החלופה מבטיחה את תכלית המעצר. אם תמצא לומר, שבכל מקרה של ביצוע עבירה חמורה מתבקשת מסוכנותו של הנאשם ואין להחליט על חלופת מעצר, נמצאת מרוקן את חובת שקילת החלופה מתוכן" בש"פ 4224/99 מ"י נ' כהן, 28.6.99.

ובהקשר לעבירות סמים, נקבע לא פעם כי מי שאינו נטוע בעולם הסמים, או כי קיימות אינדיקציות ברורות לכך כי הרחקתו וקביעת תנאים מגבילים תפחית את מסוכנותו - ישוחרר (ור' לדוגמה בהקשר זה, האמור בבש"פ 2196/15 רבי נ' מ"י, 6.4.15; בש"פ 240/15 ביטון נ' מ"י, 20.1.15).

כמו כן, מסוכנות המשיב צריכה להיבחן הן לאור המעשים המיוחסים לו והן לאור מיהותו ועברו.

"בדיקת המסוכנות מחייבת בחינתם של שני היבטים: האחד ענינו במעשה. במסגרת זו על ביהמ"ש לשקול האם המעשה כשלעצמו בנסיבותיו מעלה חשש כי הנאשם עלול לחזור על מעשים דומים, האם המעשה מגלה אופי רע ואלים או מעיד על מועדות. ההיבט השני מתמקד בעושה, עברו ואופיו. כאן אנו שואלים לנוכח אופיו, אישיותו או תכונותיו של העושה נשקפת ממנו סכנה לציבור או ליחידיו" בש"פ 6700/04 מ"י נ' תבאת גרה, 19.7.04.

17. בענייננו, למשיב 8 הרשעות קודמות. אסקור את העיקריות בהן על פי סדרן הכרונולוגי:

· בשנת 2004 הורשע בבית בעבירות סמים ונדון ל 28 חודשי מאסר.

· בשנת 2006 הורשע בעבירות סמים ונדון ל 8 חודשי מאסר.

עמוד 10

· בשנת 2012 הורשע בעבירות סמים (תיק הסוכן הקודם שהוזכר לעיל) ונדון ל 6.5 חודשי מאסר.

על רקע עברו לעיל ועל רקע המעשים המיוחסים לו כיום, עולה בבירור כי המשיב נטוע עמוקות בעולם הסמים. מדובר במי שיש לו נגישות לסמים ולגורמים שונים ה"עוסקים" בתחום זה. מדובר במשיב שמעשיו החוזרים ונשנים, ואופי פעילותו כעולה מהראיות הלכאוריות בתיק הנוכחי, מוליכים למסקנה כי לא ניתן לתת בו אמון.

עברו של המשיב והנתונים לעיל אף הוליכו אותי למסקנה כי אין מקום להיעזר, במקרה דנן, בשירות המבחן.

18. אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ה, 02 יוני 2015, בהעדר הצדדים.